

CENACOLE DE RUGĂȚIUNE

pentru a invoca

**pentru a invoca
reconcilierea**

Nr. 1 ianuarie 2009

**Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova**

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Crediința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

DOAMNE ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

- ◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Te adorăm Doamne Isuse, singurul Răscumpărător al lumii, ieri, astăzi și întotdeauna. Aleluia!

Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu,
Tu ești prezent în mijlocul nostru în sacramentul iubirii.
În Tine Biserica crede și speră. De la Tine așteaptă
mântuire.

Tu ești răscumpărătorul nostru, Tu ești drumul sigur care
duce la Tatăl.

Tu ești speranța oricărui om. De la Tine așteaptă fiecare
om eliberarea.

Tu ești Veșnicul Fiu al Tatălui, Răscumpărătorul
universului,

drumul cel mai sigur pentru toți cei disperați.

În Tine slava, gloria și puterea. Prin Cristos Domnul
nostru. Amin.

◆ Să stăm în prezența ta

- A adora înseamnă să stăm în prezența Ta, Doamne. Să recunoaștem că ești cu adevărat, viu și prezent în Euharistie, marele mister al Iubirii rămas între noi.
 - A adora înseamnă să crezi că Tu ești aici și continui să ne iubești, să ne ascuți, să ni te dăruiești.
 - A adora înseamnă deci să ne golim de noi înșine și să ne lăsăm liberi în mâinile Tale.
 - Eliberează, Doamne inima noastră de tot ce o înspăimântă, de tot ceea ce o ține prizonieră, departe de Tine, ocupată în cu alte gânduri în care Tu nu ești prezent.
 - A adora înseamnă a sta aici cu Tine, pentru că Tu, Doamne, ești cu noi.
 - Primul pas în rugăciune, însă, constă nu atât în a face spațiu în a alunga bucurii sau dureri, oboseli sau speranțe, ca și cum cineva pentru a se ruga ar trebui să uite realitatea de zi cu zi.
 - Ci, mai degrabă, amintindu-ne jertfa de oferire a pâinii și a vinului care devin sacrament al divinității și umanității lui Isus, și noi să oferim și să depunem pe altar umanitatea noastră cu toată bogăția sa.
 - Este acesta înțelesul oferirii tămâii pe care vrem să o prezentăm lui Dumnezeu:

◆ OFERIREA TĂMĂII

**Slavă Ție, Dumnezeu nostru
Tu ești Tatăl care ne iubește
Tu ești Cristos care ne redă libertatea
Tu ești Duhul care ne reunește**

Te rugăm:

Dă-ne harul să descoperim bogăția feței Tale,
Să putem să ne apropiem de milostivirea Ta,
Învăță-ne semnele milostivirii Tale.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui...

- **Moment de tăcere în care putem prezenta lui Dumnezeu intenția noastră personală de oferire, de rugăciune.**

Din Evanghelia după Sfântul Luca (11, 1-13.)

Isus se afla într-un loc oarecare și se ruga. Când a terminat, unul dintre discipolii săi i-a spus: „Doamne, învață-ne să ne rugăm așa cum Ioan i-a învățat pe discipolii lui”.

Atunci le-a zis: „Când vă rugați, spuneți:

Tată, sfințească-se numele tău, vie împărăția ta.

Dă-ne nouă în fiecare zi pâinea cea de toate zilele și iartă-ne păcatele noastre pentru că și noi iertăm oricui ne greșește; și nu ne duce în ispită”.

Apoi le-a spus: „Dacă unul dintre voi are un prieten și merge la el la miezul nopții și-i spune: „Prietene, împrumută-mi trei pâini pentru că un prieten al meu a sosit la mine dintr-o călătorie și nu am ce să-i pun înaintea”,

dacă celălalt dinăuntru îi răspunde: „Nu mă deranja; ușa este deja închisă și copiii sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să ți dau”,

vă spun, chiar dacă nu se va scula să-i dea pentru că îi este prieten, pentru insistența lui se va scula și-i va da ceea ce-i trebuie.

De aceea și eu vă spun: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.

Căci oricine cere, primește; cine caută, găsește; iar celui care bate, i se va deschide.

Care tată dintre voi, dacă fiul îi cere un pește, îi va da în loc de pește un șarpe, sau dacă îi cere un ou, îi va da un scorpion?

Așadar, dacă voi, răi cum sunteți, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru din ceruri îl va da pe Duhul Sfânt celor care i-l cer?”

◆ **PSALMUL RESPONSORIAL**

Ref. Doamne în Tine mă încred, ascultă-mi rugăciunea

Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi,
pentru că sunt sărman și nefericit.

Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios.

Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău,
care și-a pus încrederea în tine.

Ai milă de mine, Doamne, către tine strig toată ziua.

Fă să se bucure sufletul slujitorului tău,

căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!

Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător,
plin de dragoste față de cei care te cheamă.

Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea;

ia aminte la glasul cererii mele.

În ziua necazului meu, strig către tine,

pentru că tu îmi dai ascultare.

8 Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei

și nimic nu este ca lucrările tale.

Învață-mă, Doamne, calea ta și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă, ca să se teamă de numele tău.

Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,

din toată inima mea și voi preamări numele tău în veac.

Căci mare este mila ta față de mine

și tu ai eliberat sufletul meu din adâncul infernului.

Dumnezeule, cei mândri s-au ridicat împotriva mea

și o adunătură de oameni violenți vor să-mi ia sufletul

și nu te-au pus pe tine înaintea lor.

Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun,

încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.

◆ **Cântec**

▪ **INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:**

1. „Doamne, învață-ne să ne rugăm așa cum Ioan i-a învățat pe discipolii lui”. Apostolii se adresează lui Isus ca și unui maestru al rugăciunii pentru a le revela secretul Său.

2. Suntem și noi, de asemenea curioși de a-l cunoaște pentru că „nici măcar nu știm să cerem ceea ce se cuvine” (Rom. 8, 26). Și care e răspunsul lui Isus?

1. „Cereți... căutați...bateți”: aceste verbe subliniază insistența invitației de a ne ruga cu siguranța de a fi ascultați: Dacă perseverăm un pic, dacă suntem statornici în rugăciune, suntem siguri că om obține, om găsi, vom vedea deschizându-se poarta.

2. Mai întâi de toate nu trebuie să nu descurajăm... Rugăciunea este în primul rând o îndelungă răbdare care se sfârșește prin a obține ceea ce se dorește. Dar, nu orice lucru.

1. Dacă un tată, cu toate defectele pe care le-ar putea avea, dă fiilor săi doar lucruri bune, cu mai multă dreptate Tatăl ceres nu va întârzia să dea celor care îi cer binele sau prețios: Duhul Sfânt.

2. Iată ceea ce trebuie să cerem și să dorim, așa cum au primit grupul apostolilor adunați în Cenacol după Înălțarea lui Isus la cer. Este Duhul Sfânt care vine în ajutorul slăbiciunii și fragilității noastre și șoptește inimii noastre ceea ce e important să cerem pentru mântuirea noastră.

1. Isus ne ajută să înțelegem că a ne ruga nu înseamnă să ne impunem în fața lui Dumnezeu cu voința noastră dar, înseamnă să-i cerem să ne facă disponibili a urma voința Sa și proiectul său de răscumpărare a lumii.

2. A ne ruga nu înseamnă să pretinzi ca Dumnezeu să se schimbe ci a-i cere să ne schimbe, să formeze în noi un spirit de filiație. Nu la întâmplare a doua cerere din rugăciunea Tatăl nostru, „Vie împărăția Ta”, într-o variantă mai veche este tradusă așa: „Vie asupra noastră Duhul Tău și să ne purifice”.

1. Secretul rugăciunii lui Isus constă în a vorbi despre lucrurile care îl interesează pe Tatăl, punându-se în propria condiție de fiu.

Când Isus se roagă nu-i cere ceea ce oamenii nu pot să-i dea ci caută doar comuniunea cu Tatăl și adevărată la voința Sa deplină.

DIN ENCICLICA „SPE SALVI”

Un prim loc esențial de însușire a speranței este rugăciunea. Dacă nu mă mai ascultă nimeni, Dumnezeu încă mă ascultă. Dacă nu mai pot vorbi cu nimeni, nu mai pot invoca pe nimeni, lui Dumnezeu pot să-i vorbesc mereu. Dacă nu mai există nimeni care să mă poată ajuta - acolo unde este vorba de o necesitate sau de o așteptare care depășește capacitatea umană de a spera - El poate să mă ajute. Dacă sunt izolat în singurătate extremă...; dar cel care se roagă nu este niciodată total singur. Din treisprezece ani de închisoare, dintre care nouă în izolare, neuitatul Cardinal Nguyen Van Thuan ne-a lăsat o broșură prețioasă: *Rugăciuni de speranță*. În timpul celor treisprezece ani de închisoare, într-o situație de disperare aparent totală, ascultarea lui Dumnezeu, faptul de a-i putea vorbi, a devenit pentru el o crescândă forță de speranță, care după eliberarea lui i-a permis să devină pentru oamenii din toată lumea un martor a speranței - al acelei speranțe care chiar și în nopțile de singurătate nu apune. Augustin a ilustrat foarte frumos relația intimă dintre rugăciune și speranță într-o omilie despre *Prima Scrisoare a lui Ioan*. El definește rugăciunea ca exercițiu al dorinței. Omul a fost creat pentru o realitate mare - pentru însuși Dumnezeu, pentru a fi umplut de El. Însă inima sa este prea strâmtă pentru realitatea mare care i-a fost hărăzită. Trebuie să fie lărgită. "Trimițând [darul său], Dumnezeu lărgeste dorința noastră; prin intermediul dorinței lărgeste sufletul și dilatându-l îl face mai capabil [să-l primească pe El însuși]". Augustin face trimitere la sfântul Paul care spune despre sine că trăiește îndreptat spre lucrurile care trebuie să vină (cf. *Fil 3,13*). Apoi folosește o imagine foarte frumoasă pentru a descrie acest proces de lărgire și de pregătire a inimii umane. "Presupune că Dumnezeu vrea să te umple cu miere [simbol al gingășiei lui Dumnezeu și al bunătății sale]. Însă dacă tu ești plin de oțet, unde vei pune mierea?" Vasul, adică inima, trebuie mai întâi să fie lărgită și apoi curățată: eliberată de oțet și de gustul său. Aceasta cere muncă, costă durere, dar numai așa se realizează adaptarea la care suntem destinați

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Tată sfânt dezvăluie-ne misterul rugăciunii filiale al lui Cristos, fratele și mântuitorul nostru, și dă-ne Duhul tău pentru ca invocându-te cu încredere și perseverență, așa cum el ne-a învățat să creștem în experiența iubirii tale. Ne adresăm ție cu încredere și te rugăm:

Ascultă-ne o Tată!

- Pentru biserica lui Dumnezeu: nu permite ca ea să se piardă în căutare de interese și putere, condu-o pe drumul exigent trasat de Isus pentru ca să fie un semn viu de speranță pentru toate popoarele pământului. Să ne rugăm.
- Întărește oamenii politici care sunt cinstiți și conducătorii înțelepți cu semnele providenței tale. Luminează-le drumul pentru ca să adopte soluțiile cele mai bune, să promoveze pacea, reconcilierea, adevărata dezvoltare a oamenilor. Să ne rugăm
- Copiii să găsească în părinți primii educatori ai credinței. Să învețe de la ei expresii simple și sincere pentru a te

- invoca și să fie însoțiți în a comunica cu Tine în intimitate și spontaneitate. Să ne rugăm.
- Pentru cei care au auzit și vor auzi vocea lui Dumnezeu care îi cheamă să-l urmeze pentru slujirea și edificarea poporului său, să corespundă cu docilitate și cu totalitate la darul Duhului Sfânt. Să ne rugăm
 - Pentru cei bolnavi care îl urmează pe Cristos pe drumul Crucii, pentru ca să găsească în credință izvorul curajului și al răbdării în suferință. Să ne rugăm.
 - Pentru ca fiecare familie să exprime în fidelitatea vocației sale gratuitatea la iubire și în relațiile sociale și să fie semn vizibil pentru apărarea și grija vieții în orice moment al dezvoltării sale. Să ne rugăm
 - Însoțește tinerii care aderă la diferite inițiative de voluntariat în favoarea celor mai slabi și susține proiectele celor care sunt dispuși să-i ajute pe misionari. Să ne rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită, Te ador,
Te iubesc și Te rog, dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
Ea, atrasă de iubirea Ta infinită, dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață pentru a colabora cu Cristos,
„Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.
fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la
reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
în vecii vecilor. Amin.

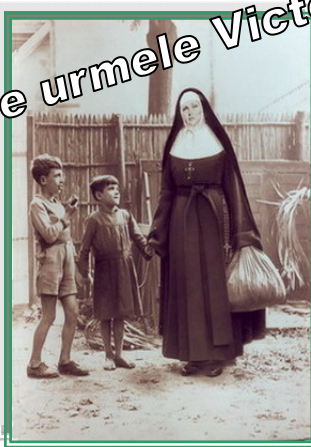
Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Mai înainte ca noi să formulăm cererile noastre, Tu, o Doamne, cunoști deja ceea ce trece prin inima noastră. Ca orice tată Tu asculți cu atenție și interes fiecare fiu al tău și dăruiești fiecăruia tot ce îi este necesar pentru a crește. Primește cu bunăvoință cererile noastre. Prin Cristos Domnul nostru. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria.**

pe urmele Victorinei

În bicentenarul nașterii sale 1809 - 2009

Victorine Le Dieu cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violentă, teroare, dispreț... o întreagă gamă de situații care o solicită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuieste care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

In scrierile sale autobiografice notează. "Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmane suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei

lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri”.

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență.

Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întrețes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

“Iată slujitoarea Domnului. Fiat!” este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: “A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii”.

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

“Isus este singurul și adevăratul răscumpărător”. Prin El, cu El omenirea întregă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26 octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.